

Екологично чисто обгазяване

КИПРА
ДОБРЕВА

Тези дни скромнен наш екологичен екип отлетя за обетованата земя. Там ще е поредната среща на представителите от шестте страни, подписали Черноморската конвенция. По-конкретно - ще се доуточняват приоритетите на съответните държави по международния проект за опазване и управление на Черно море. Очаква се чрез Световната банка глобалният фонд за околната среда да отпусне за проекта 35 млн. долара. Не за черни очи естествено, а срещу аргументирано предложени приоритетни направления, с които държавите да гарантират целевото оползотворяване на тези пари.

За всеобщо учудване и в самото Министерство на околната среда за Америка не замина специалистът, който е най-вътре в тези проблеми. Това може да учуди американците, но не и нас.

И понеже все се паралелизираме с американците, се сещаме за романа на Ан Бийти „По инерция“. Поне заглавието му идеално пасва на всички действия, мерки и мероприятията, с които се занимава министерството. С тази разлика, че американците, които живеят „по инерция“, изпитват душевни терзания, а нашенците - напротив, дори са доволни от това удобно движение. Съществен принос е откритието им, че от нищонеправеното по-добре е да пратиш пречки.

По инерция мина чистката във ведомството на принципа „червеното - вън!“. Нова екологична операция се задава, защото се оказало, че специалистите били много. И научните работници също.

По отдавна позната инерция скромният във всичките възможни възможности министър се явява след всяко екологично бедствие ведро усмихнат и кадифен, за да обясни какви мерки се вземат, как всичко ще се оправи и т.н. Номерът се повтори, след като две седмици Русе и Силистра дишаха кротко задушлива мъгла. Трябваше да се успокои раздразненото народонаселение - със съвещания, заседания, приказки - много познато, нали?

И какво се оказа - с уредите ли нещо не е наред, с хората ли, но констатациите на демократичните медии са, че обгазяванията в Русе са по-малко от миналата година и нищо отровно нямамо във въздуха, а което го има, е в границите на приличието. Така че дишайте, русенци, спокойно, сега времето е друго и въздухът би трябвало да е по-друг. Пък и не свикнахте ли вече толкова години и на въздуха, и на какви ли не заслужили майстори на инерцията.

Има обаче и по-заслужили. На чист източнен диалект г-жа депутатката Свободка Стефанова след куп обещания по националната телевизия направи научното съобщение, че виновникът за строителството на всички ония заводи в Румъния, дето ни тровят сега, е... Андрей Луканов, разбира се. Да се надяваме, че и това няма да пропуснат ушите Татарчеви.